

וְכֵן יוֹם יוֹם אֶתְּמַלֵּךְ - אֵלֶּךָ הֵנָּה הַנּוֹא נִתְּנָה לְךָ

1

*ואריב"ל חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר "אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי סבור מינה למקרייה בליליא ולמיחנא מתניתין דידה ביממא אמר להו רבי ירמיה לדידי מיפרשא לי מיניה דרבי חייה בר אבא כגון דאמרי אינשי אעבור פרשתא דא ואתנייה איתמר נמי אמר רבי חלבו אמר עולא ביראה *חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר "למען יומרך כבוד ולא ידום ה' אלהי לעולם אודך:"

מ' ע' (3)

וְיָבֵא עִמָּלֶךְ וַיִּלְחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִים:

כסג כסג

8

רבי יהודה הנשיא אומר חמשה עמים פסע עמלק ובא ועשה מלחמה עם ישראל, שנא' כ) עמלק יושב בארץ הנגב שהיה לפניו מכולן. רבי נתן אומר לא בא עמלק אלא מהררי שעיר, ארבע מאות פרסה פסע עמלק ובא ועשה מלחמה עם ישראל.

מ' ע' (3)

2

ולשנותה ביום. זכר לנס שהיו זועקין בימי ליתן יום ולילה: אקרא. בזמור למנלח על חילת הסחר הוא שנאמר על הסחר כדלמרינן במסכת יומא (דף נט-) למה נמשלה הסחר כחילת כו: סבור מינס. בני הישיבה ששמעו שמועה זו בלה"ק ולשנותה ביום היו סבורין דהאי ולשנותה לטון שונה משנה הוא: למינני מחני' דידה. משניות של מסכת מגילה: אעבור פרשתא דא ואתנייה. אסיים פרשה

זו ואשנה אותה פעם שניה: ביראה. דמן בירי: יומרך כבוד. ביום ולא ידום בלילה והאי קרא בזמור ארומך ה' כי ליתני דרשינן בפסיקתא *כמרדכי ואסתר והמן ואחשורוש וקריאה מגילה שבה הוא שמפרסמין את הגם והכל מקלסין להקדוש ברוך הוא:

מ' ע' (3)

3

ביום ההוא בא מספר ההרועים בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ונתת לך ומה בקשתך עוד ותעש: ותאמר אסתר אם על-המלך טוב ינתן גם מחור ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: ויאמר המלך להעשות כן ונתת דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבנה לא שלחו את יתד: ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו וועמד עלינפשים ונזח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבנה לא שלחו את יתד: ביום שלשה עשר לחדש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:

מ' ע' (3)

4

*ואריב"ל אנשים חייבות במקרא מגילה *שאף הן היו באותו הנס

מ' ע' (3)

5

וקריאת מגילה שבה הוא שמפרסמין את הגם והכל מקלסין להקדוש ברוך הוא:

מ' ע' (3)

6

שלחה להם אסתר לחכמים כתבונני לדורות שלחו לה הלא כתבתי לך שלישים שלישים ולא רבעים עד שמיצאו לו מקרא כתוב בתורה כתב ואת זכרון בספר כתב ואת מה שכתוב כאן ובמשנה תורה וזכרון מה שכתוב בנביאים בספרמה שכתוב במגלה כתבנאי כתב ואת מה שכתוב כאן וזכרון מה שכתוב בתורה בספר מה שכתוב בנביאים דברי רבי יהושע ר' אלעזר המודעי אומר כתב ואת מה שכתוב כאן ובמשנה תורה וזכרון מה שכתוב בנביאים בספר מה שכתוב במגילה

מ' ע' (3)

9

וירא יהודה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק ה רק על-היום:

מ' ע' (3)

10

חנן אל תאמין בעצמך עד יום מותך שהרי *יוחנן כ"ג שמש בכדונה גדולה שמנים שנה ולבסוף נעשה צדוקי

מ' ע' (3)

11

אמר ליה חיך הכי אצטרך יצר הרע לעולם כמטרא לעולם, דאלמלא יצר הרע חדותא דשמעתא לא ליהוי, כנ"ג ע' (3)

מ' ע' (3)

12

אחר הדברים האלה גדל המלך אחרורו את המן בן המדתא האגני וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחיים להמן כ"כ צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע עובר את מצות המלך: ויהי באמרם אליו יום יום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות העמדו דברי מרדכי כ"ה הגיד להם אשר הוא יהודי:

מ' ע' (3)

13

לא הגידה אסתר את עצמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: ובכל יום יום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה:

מ' ע' (3)

14

ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחור אנכי נצב עלי ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה:

מ' ע' (3)

15

ואפשר דהא דאמר ולשנותה משום דעיקר מלכות ביום היא והקריאה בלילה היא רק שהיא ביום קריאה שני ונ"מ דהא דהיכא דביממא לא יהי עליו חיוב גם בלילה פטור.

מ' ע' (3)

16

בן זומא אומר מנינו סכוק כולל יותר והוא שמע ישראל וגו' בן ננס אומר מנינו סכוק כולל יותר והוא וההבט לרעך כמון שמעון בן סזי אומר מנינו סכוק כולל יותר והוא את הכנס אחד חשקה בכקר וגו' עמוד ר' פלוני על רגליו ואומר הלכה כנן סזי דכתיב ככל אשר אני מראה לוחך את חכנית המשכן וגו'.

מ' ע' (3)

17

חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמו

נשתברו הלוחות (6) ובמל התמיד והובקעה העיר ושרף אפוסמזום את התורה (7) והעמיד צלם בהיכל

מ' ע' (3)